

De afkalfleeftijd van zijn eerstekalves Montbéliardes ziet Jean-Michel Barge de komende jaren het liefst dalen van 29 naar 24 maanden. 'In melkproductie merk je geen verschil tussen vroeg en laat afkalven. Op genetisch vlak maakt dat half jaar echter enorm veel uit.'

Het prachtige glooiende landschap en het met de minuut wisselende weer typeren de Franse streek Ain waar de veestapel voor het overgrote deel uit witgekopte Montbéliardes bestaat. Het overgangsgedebiet tussen de Jura en de Alpen vormt ook de thuisbasis voor het melkvee- en fokbedrijf Earl de Salette van Jean-Michel (35) en Sophie (33) Barge, gelegen in La Balme les Grottes.

Op de 125 hectare, hoofdzakelijk gehuurde, landbouwgrond van Earl de Salette worden met name granen, gras en maïs verbouwd, de klassieke teelten in de regio. Andere akkerbouwteelten komen er vanwege de grondsoort en de teeltomstandigheden vrijwel niet aan te pas. Acht hectare blijft jaarlijks braak liggen, terwijl vier hectare omwille van de ligging in een natuurgebied niet verbouwd kan worden. Met deze totale oppervlakte is het bedrijf ruimschoots in

Jean-Michel Barge: 'Omwille van snellere genetische vooruitgang streven naar afkalfleeftijd van twee jaar'

staat om in de eigen ruwvoerders te voorzien voor de 70 koppen tellende veestapel.

Indruk van Impression

Naast de productie van melk probeert deze Franse veehouder een meerwaarde te halen uit de vermarkting van fokmateri-

Frankrijk

aal. Dat lukte de laatste jaren aardig met de fokkoe Impression als spilfiguur. Intussen is de Bois le Vindochter uitgegroeid tot de belangrijkste stammoeder op het bedrijf, met een gemiddelde 305-dagenproductie van 9296 kg melk met 4,42 % vet en 3,77 % eiwit over een reeks van zeven lactaties. Als tienjarige dochter van de bekende Montbéliardefokstier ligt ze inmiddels via verschillende dochters aan de basis van de belangrijkste bloedlijn op het bedrijf. Bovendien wist Impression ook de belangstelling van Umotest, Frankrijks grootste KI-vereniging voor Montbéliardes, op te wekken. Zo werd ze verschillende keren gespoeld met Montbéliardefokstieren, zoals Gardian en Isangrin. In totaal vertrokken vijf van haar zonen naar het teststation van Umotest. Drie van hen, waaronder New-

Stammoeder Impression straalt op tienjarige leeftijd

look en Mirador, kregen inmiddels een fokwaarde. Intussen gaf Impression de fakkel door

verde', aldus Barge, die daarmee nogmaals de vruchtbare eigenschappen van het Montbéliarderas illustreert.

Franse melkveehouder Jean-Michel Barge melkt Montbéliardes van genetisch topniveau

'Koeien zonder zorgen'

aan een van haar dochters. Tegenwoordig slaagt vooral dochter Olympia erin om de KI-belangstelling naar zich toe te trekken. Deze Gardiandochter — in haar tweede lactatie goed voor een melkproductie van 9476 kg melk met 3,91 % vet en 3,70 % eiwit over een verloop van 300 lactatiedagen — behoort tegenwoordig tot de Montbéliardes met de hoogste genetische waarde binnen het fokprogramma van Umotest. Ze wordt dan ook uitvoerig gespoeld. 'De laatste keer is ze gespoeld met Mic Mac. Een erg succesvolle spoeling die in totaal 26 embryo's ople-

Toch is zij niet de enige vrouwelijke nakomeling van Impression die sterk scoort op het bedrijf. De drie Isangrindochners Ruche, Rive en Reine zijn indrukwekkend gestart na hun eerste kalving en de verwachtingen over het verdere verloop van hun lactatie zijn alvast hoog gespannen.

Vruchtbare Montbéliardes

Met een melkveestapel van 36 stuks is het extensieve Montbéliardeb企业 een gemiddeld bedrijf in Frankrijk. De Montbéliardekoeien staan samen in voor een gemiddelde productie van 9000 kg melk met 4,02 % vet en 3,46 % eiwit en melken samen het quotum van ongeveer 300.000

liter vol. Daarmee overschrijdt de veestapel ruimschoots de gemiddelde productie van alle Montbéliardes in de regio die gemiddeld 6700 kg melk met 3,9 % vet en 3,4 % eiwit bedraagt.

Vruchtbareheid vormt een van de voornaamste stokpaardjes op Earl de Salette. De tussenkalftijd ligt met 370 dagen op een hoogstaand niveau. Ook met een inseminatiegetal van 1,37 behaalt het bedrijf sterke resultaten die vooral aan de vruchtbare eigenschappen van het Montbéliarderas zijn toe te schrijven. Enkel bij de vaarzen streeft Barge nog naar verbetering: 'De afkalfleeftijd ligt hier nu op 29 maanden. Het is mijn bedoeling die verder te verlagen naar de leeftijd van twee jaar.' Als reden voor dat streven naar een lagere leeftijd bij het eerste kalf haalt Barge de genetische vooruitgang aan. 'In melkproductie merk je geen verschil tussen dieren die vroeg of laat afkalven. Zo is er tussen vaarzen met een afkalfleeftijd van 24 maanden en vaarzen die afkalven op 30 maanden weinig verschil in productie merkbaar. Op genetisch vlak maakt dat half jaar wel veel uit.'

Het fokken van genetisch topmateriaal en het combineren van bloedlijnen vormen voor Jean-Michel Barge een echte passie. 'Het genetische niveau van de veestapel constant verhogen is een van de hoofddoelen op mijn bedrijf', klinkt het enthousiast. Op de 100 procent Montbéliardeveestapel krijgen tegenwoordig vooral de stieren Masolino, Milan, Jazana, Mesagrone, Lecuyer en sinds kort ook Mic Mac uitvoerig kansen. Bij de keuze van de stieren streeft Barge naar het ideale type Montbéliarde. 'Ik kies voor een koe die vlees combineert met een goede melkproductie, liefst melk met een hoog eiwitgehalte. Eigenlijk vormt Impression het ideaalbeeld van een Montbéliardekoe op mijn bedrijf.'

De voordelen van het Montbéliarderas zijn volgens Barge voor de hand liggend. 'Het type dier spreekt mij al altijd erg aan. Montbéliardes combineren een goede vleeswaarde met een hoge productie aan rijke melk. Ze passen daarom goed op extensievere bedrijven zoals dat van ons en de meeste in deze omgeving', vertelt een enthousiaste Jean-Michel Barge. 'In mijn ogen behoren Montbéliardes tot de meest rendabele soort melkkoeien. Ze doen het echt op alle vlakken goed.'

Annelies Debergh

De potstal met het volledige koppel Montbéliardes